31985R2220

3.8.1985 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* L 205/5

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 2220/85
z dnia 22 lipca 1985 r.
ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2727/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż [1], zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1018/84 [2], w szczególności jego art. 7 ust. 5, art. 8 ust. 4, art. 12 ust. 2, art. 15 ust. 3 i 5 oraz art. 16 ust. 6, a także odpowiednie przepisy innych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynku w odniesieniu do produktów rolnych, a także inne przepisy rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków, które z chwilą ich zastosowania w praktyce przewidują zabezpieczenie,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 525/77 z dnia 14 marca 1977 r. ustanawiające system pomocy dla produkcji ananasów w puszkach [3], zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1699/85 [4], w szczególności jego art. 8,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1079/77 z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie opłaty z tytułu współodpowiedzialności i działań mających na celu rozszerzenie rynków mleka i przetworów mlecznych [5], zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1302/85 [6], w szczególności jego art. 3,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2169/81 z dnia 27 lipca 1981 r. ustanawiające ogólne zasady dotyczące stosowania systemu pomocy w odniesieniu do bawełny [7], zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1462/84 [8], w szczególności jego art. 5 ust. 3,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1431/82 z dnia 18 maja 1982 r. ustanawiające specjalne środki w odniesieniu do grochu, fasoli polnej oraz słodkiego łubinu [9], zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1485/85 [10], w szczególności jego art. 3 ust. 5,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1677/85 z dnia 11 czerwca 1985 r. w sprawie pieniężnych kwot wyrównawczych w rolnictwie [11], w szczególności jego art. 12,

a także mając na uwadze, co następuje:

wiele przepisów zawartych w rozporządzeniach wspólnotowych w dziedzinie rolnictwa wymaga złożenia zabezpieczenia, aby zagwarantować płatność należnej sumy w przypadku, gdy zobowiązanie nie zostanie dotrzymane; doświadczenie jednakże wykazało, iż wymóg ten w praktyce jest interpretowany w bardzo rozmaity sposób; dlatego w celu uniknięcia nierównych warunków konkurencji wymóg ten powinien być bardziej sprecyzowany;

w szczególności powinna być zdefiniowana forma zabezpieczenia;

wiele przepisów zawartych w rozporządzeniach wspólnotowych w dziedzinie rolnictwa przewiduje, że złożone zabezpieczenie przepada w przypadku, gdy zagwarantowane zobowiązanie nie jest dotrzymane, nie rozróżniając naruszenia zobowiązania pierwotnego od naruszenia zobowiązań wtórnych lub podporządkowanych; w interesie sprawiedliwości należy dokonać rozróżnienia między konsekwencjami naruszenia zobowiązania pierwotnego i konsekwencjami naruszenia zobowiązania wtórnego lub podporządkowanego; zwłaszcza że, o ile jest to dopuszczalne, należy podjąć postanowienie o przepadku tylko części zabezpieczenia, gdy zobowiązanie pierwotne zostało w rzeczywistości spełnione, ale nieprzekraczalny termin tego zobowiązania został nieznacznie przekroczony, lub nie zostały dotrzymane zobowiązania wtórne lub podporządkowane;

nie należy w żadnym razie różnicować konsekwencji niedotrzymania zobowiązania na podstawie wypłacenia lub niewypłacenia zaliczki; stosownie do powyższego, zabezpieczenia składane z tytułu zaliczek są objęte oddzielnymi zasadami;

koszty związane ze złożeniem zabezpieczenia poniesione przez stronę składającą i przez właściwe władze mogą być nieproporcjonalne w stosunku do sumy, której płatność gwarantuje zabezpieczenie, jeżeli suma ta kształtuje się poniżej pewnego limitu; właściwe władze muszą mieć prawo do odstąpienia od wymogu składania zabezpieczenia z tytułu sumy poniżej tego limitu; właściwe władze powinny być upoważnione do odstąpienia od wymogu zabezpieczenia, gdy w związku z rodzajem osoby, od której wymagane jest wywiązanie się ze zobowiązań, wymóg ten nie jest konieczny;

właściwe władze powinny mieć prawo odmowy przyjęcia proponowanego zabezpieczenia, gdy uznają je za niewystarczające;

---

[1] Dz.U. L 281 z 1.11.1975, str. 1.
[2] Dz.U. L 107 z 19.4.1984, str. 1.
[3] Dz.U. L 73 z 21.3.1977, str. 46.
[4] Dz.U. L 163 z 22.6.1985, str. 12.
[5] Dz.U. L 131 z 26.5.1977, str. 6.
[6] Dz.U. L 137 z 27.5.1985, str. 9.
[7] Dz.U. L 211 z 31.7.1981, str. 2.
[8] Dz.U. L 142 z 29.5.1984, str. 1.
[9] Dz.U. L 162 z 12.6.1982, str. 28.
[10] Dz.U. L 151 z 10.6.1985, str. 7.
[11] Dz.U. L 164 z 24.6.1985, str. 6.

należy ustalić termin dostarczenia dokumentu potrzebnego do zwrotu zabezpieczonej sumy w przypadkach, w których taki termin nie został ustalony w innym miejscu;

w związku z reprezentatywnym kursem, jaki ma być zastosowany do przeliczania zabezpieczonej kwoty wyrażonej w ECU na walutę krajową, należy ustalić termin operacyjny określony w art. 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1676/85 z dnia 11 czerwca 1985 r. w sprawie wartości jednostki rozliczeniowej i przeliczników, jakie mają być stosowane do celów wspólnej polityki rolnej [1];

należy ustanowić procedurę, której należy przestrzegać przy przepadku zabezpieczenia;

Komisja powinna mieć możliwość monitorowania wprowadzania w życie przepisów dotyczących zabezpieczeń;

niniejsze rozporządzenie ustala zasady, które mają być ogólnie stosowane we wszystkich sektorach i dla wszystkich produktów, o ile szczegółowa legislacja wspólnotowa dla danego sektora nie ustanawia innych zasad; odrębne zasady ustanowione dla każdego sektora będą w dalszym ciągu obowiązywać dotąd, dopóki nie zostaną uchylone lub znowelizowane;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opiniami wszystkich właściwych komitetów zarządzających,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

Zakres stosowania rozporządzenia

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady dotyczące zabezpieczeń, które mają być złożone, albo na podstawie poniższych rozporządzeń albo innych rozporządzeń wykonawczych, o ile rozporządzenia te nie ustanawiają innych zasad:

a) rozporządzenia ustanawiające wspólną organizację rynków niektórych produktów rolnych:

— rozporządzenie (EWG) nr 136/66 (oleje i tłuszcze) [2],

— rozporządzenie (EWG) nr 804/68 (mleko i przetwory mleczne) [3],

— rozporządzenie (EWG) nr 805/68 (wołowina i cielęcina) [4],

— rozporządzenie (EWG) nr 727/70 (surowiec tytoniowy) [5],

— rozporządzenie (EWG) nr 2358/71 (nasiona) [6],

— rozporządzenie (EWG) nr 1035/72 (owoce i warzywa) [7],

— rozporządzenie (EWG) nr 2727/75 (zboża),

— rozporządzenie (EWG) nr 2759/75 (wieprzowina) [8],

— rozporządzenie (EWG) nr 2771/75 (jaja) [9],

— rozporządzenie (EWG) nr 2777/75 (mięso drobiowe) [10],

— rozporządzenie (EWG) nr 1418/76 (ryż) [11],

— rozporządzenie (EWG) nr 516/77 (przetwory z owoców i warzyw) [12],

— rozporządzenie (EWG) nr 1117/78 (suszona pasza) [13],

— rozporządzenie (EWG) nr 337/79 (wino) [14],

— rozporządzenie (EWG) nr 1837/80 (mięso baranie i mięso kozie) [15],

— rozporządzenie (EWG) nr 1785/81 (cukier) [16],

— rozporządzenie (EWG) nr 3796/81 (produkty rybołówstwa) [17];

b) rozporządzenie (EWG) nr 525/77 (dżem ananasowy);

c) rozporządzenie (EWG) nr 1079/77 (opłata z tytułu współodpowiedzialności);

d) system pomocy w odniesieniu do bawełny, ustanowiony w rozporządzeniu (EWG) nr 2169/81;

e) specjalne środki w odniesieniu do groszku zielonego, fasoli i słodkiego łubinu, ustanowione w rozporządzeniu (EWG) nr 1431/82;

f) rozporządzenie (EWG) nr 1677/85 w sprawie środków agromonetarnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do zabezpieczeń złożonych w celu zapewnienia płatności ceł przywozowych i wywozowych określonych w art. 1 i 10 dyrektywy Rady 79/623/EWG [18].

---

[1] Dz.U. L 164 z 24.6.1985, str. 1.
[2] Dz.U. L 172 z 30.9.1966, str. 3025.
[3] Dz.U. L 148 z 28.6.1968, str. 13.
[4] Dz.U. L 148 z 28.6.1968, str. 24.
[5] Dz.U. L 94 z 28.4.1970, str. 1.
[6] Dz.U. L 246 z 5.11.1971, str. 1.
[7] Dz.U. L 118 z 20.5.1972, str. 1.
[8] Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 1.
[9] Dz U. L 282 z 1.11.1975, str. 49.
[10] Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 77.
[11] Dz.U. L 166 z 25.6.1976, str. 1.
[12] Dz.U. L 73 z 21.3.1977, str. 1.
[13] Dz.U. L 142 z 30.5.1978, str. 2.
[14] Dz.U. L 54 z 5.3.1979, str. 1.
[15] Dz.U. L 183 z 16.7.1980, str. 1.
[16] Dz.U. L 177 z 1.7.1981, str. 4.
[17] Dz.U. L 379 z 31.12.1981, str. 1.
[18] Dz.U. L 179 z 17.7.1979, str. 31.

Artykuł 3

Do celów niniejszego rozporządzenia przyjmuje się następujące definicje:

a) „zabezpieczenie": zastaw, który daje gwarancję, że pewna kwota pieniędzy zostanie wypłacona lub ulegnie przepadkowi na rzecz właściwych władz, jeżeli dane zobowiązanie nie zostanie spełnione.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje we wszystkich przypadkach, w których rozporządzenia wymienione w art. 1 przewidują zabezpieczenie odpowiadające tej definicji bez względu na to, czy użyto w nich konkretnego określenia „zabezpieczenie";

b) „zabezpieczenie zbiorcze": zabezpieczenie udostępnione właściwym władzom w celu zapewnienia, że spełnione zostanie więcej niż jedno zobowiązanie;

c) „zobowiązanie" jest wymogiem lub zestawem wymogów nałożonych rozporządzeniem, nakazujących wykonanie lub zaniechanie jakiejś czynności;

d) „właściwe władze" oznacza stronę upoważnioną do przyjęcia zabezpieczenia lub stronę upoważnioną do podjęcia decyzji w myśl odpowiedniego rozporządzenia, czy zabezpieczenie ma być zwolnione, czy też ma ulec przepadkowi.

TYTUŁ II

Wymóg zabezpieczenia

Artykuł 4

Zabezpieczenie jest przekazywane przez stronę lub w imieniu strony odpowiedzialnej za wypłacenie należnej kwoty pieniężnej, w przypadku gdy zobowiązanie nie zostanie spełnione.

Artykuł 5

1. Właściwe władze mogą odstąpić od wymogu zabezpieczenia, gdy wartość zabezpieczanej sumy jest mniejsza niż 100 ECU.

2. W przypadku wykorzystania możliwości, jaką stwarza ust. 1, zainteresowana strona składa pisemne zobowiązanie, że uiści kwotę równą tej, której wpłacenie byłoby wymagane, gdyby złożyła zabezpieczenie i gdyby zabezpieczenie uległo następnie przepadkowi w całości lub w części.

3. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania, gdy zabezpieczenie odnosi się do świadectwa wywozowego lub przywozowego lub świadectwa o wcześniejszym wyznaczeniu refundacji.

Artykuł 6

Właściwe władze mogą odstąpić od wymogu złożenia zabezpieczenia, gdy strona odpowiedzialna za spełnienie zobowiązania jest:

a) instytucją publiczną odpowiedzialną za wykonywanie obowiązków władz publicznych lub

b) instytucją prywatną pełniącą takie obowiązki pod nadzorem państwa.

Artykuł 7

1. Zabezpieczenie kwoty wyznaczonej w ECU jest przeliczane na walutę krajową przy zastosowaniu następujących reprezentatywnych kursów wymiany:

a) zabezpieczenia powiązane z zaliczkami: taki sam kurs wymiany jak ten, który jest wykorzystywany do obliczania kwoty zaliczki;

b) zabezpieczenia powiązane z ofertami przetargowymi składanymi w ramach wspólnotowej procedury przetargowej: kurs wymiany z ostatniego dnia składania ofert przetargowych;

c) wszystkie inne zabezpieczenia: kurs wymiany z dnia, w którym zabezpieczenie nabiera mocy wiążącej.

2. W przypadku złożenia zabezpieczenia zbiorczego kurs wymiany dla określonej operacji jest to kurs obowiązujący w dniu, w którym zabezpieczenie nabrałoby mocy wiążącej, gdyby nie złożono żadnego zabezpieczenia zbiorczego.

TYTUŁ III

Forma zabezpieczenia

Artykuł 8

1. Zabezpieczenie może być złożone:

a) w postaci depozytu gotówkowego określonego w art. 13 i 14; i/lub

b) przez wskazanie poręczyciela w myśl art. 16 ust. 1.

2. Za zgodą właściwych władz zabezpieczenie może być złożone:

a) w postaci zastawu hipotecznego; i/lub

b) w postaci zastawu lokat bankowych; i/lub

c) w postaci zastawu uznanych roszczeń wobec organu publicznego lub funduszy publicznych, które są wymagalne i płatne oraz wobec których nie było wcześniej żadnych innych roszczeń; i/lub

d) w postaci zastawu papierów wartościowych w obrocie na rynku zainteresowanych Państw Członkowskich, pod warunkiem że zostały wyemitowane i zagwarantowane przez państwo; i/lub

e) w postaci zastawu obligacji wyemitowanych przez towarzystwa kredytów hipotecznych, dopuszczone do obrotu na giełdzie papierów wartościowych i przeznaczone do sprzedaży na otwartym rynku, pod warunkiem że ich wartość kredytowa jest taka sama jak obligacji państwowych.

3. Państwa Członkowskie mogą nałożyć dodatkowe warunki przyjmowania zabezpieczeń wymienionych w ust. 2.

Artykuł 9

Właściwe władze nie przyjmują lub wymagają zamiany zabezpieczenia, które uważają za nieodpowiednie, niewystarczające albo niezapewniające pokrycia na dostatecznie długi okres.

Artykuł 10

1. a) Aktywa zastawione zgodnie z art. 8 ust. 2 lit. a) lub papiery wartościowe, lub obligacje zastawione zgodnie z art. 8 ust. 2 lit. d) i e) posiadają w momencie składania zabezpieczenia wartość rozporządzalną równą co najmniej 115 % wartości wymaganego zabezpieczenia;

   b) rozporządzalna wartość papierów wartościowych lub obligacji jest szacowana na podstawie ostatniego dostępnego notowania;

   c) właściwe władze mogą zaakceptować zabezpieczenia zgodne z art. 8 ust. 2 lit. a), d) lub e) tylko wówczas, jeśli strona oferująca je złoży pisemne oświadczenie, że dostarczy dodatkowego zabezpieczenia lub wymieni zabezpieczenie pierwotne, gdyby rozporządzalna wartość wspomnianego majątku, papierów wartościowych lub obligacji kształtowała się przez okres trzech miesięcy poniżej 105 % wartości wymaganego zabezpieczenia. Takie pisemne zobowiązanie nie jest konieczne, w przypadku gdy krajowe prawo już tak stanowi. Właściwe władze regularnie badają wartości tych zabezpieczeń.

2. a) Rozporządzalna wartość zabezpieczenia określonego w art. 8 ust. 2 lit. a), d) i e) jest oceniana przez właściwe władze z uwzględnieniem wszelkich kosztów zbycia;

   b) strona składająca zabezpieczenie dostarcza na żądanie właściwych władz dowód jego rozporządzalnej wartości.

Artykuł 11

1. Każde zabezpieczenie może być zastąpione innym.

   Jednakże w poniższych przypadkach wymagana jest zgoda właściwych władz:

   a) gdy pierwotne zabezpieczenie uległo przepadkowi, ale nie zostało jeszcze zrealizowane' lub

   b) gdy zamiana zabezpieczenia ma charakter wymieniony w art. 8 ust. 2.

2. Zabezpieczenie zbiorcze może być zastąpione innym zabezpieczeniem zbiorczym, pod warunkiem że nowe zabezpieczenie zbiorcze pokrywa co najmniej tę część pierwotnego zabezpieczenia zwrotnego, która w momencie zamiany została wyznaczona w celu zagwarantowania realizacji nieuregulowanego zobowiązania lub zobowiązań.

Artykuł 12

Zabezpieczenie jest wyrażone w walucie Państwa Członkowskiego, w którym mają siedzibę właściwe władze.

Artykuł 13

W przypadku zdeponowania gotówki drogą transferu nie jest ona traktowana jako zabezpieczenie, dopóki właściwe władze nie upewnią się, że kwota ta znajduje się w ich dyspozycji.

Artykuł 14

1. Czek na kwotę, której płatność jest zagwarantowana przez instytucję finansową uznaną w tym celu przez Państwo Członkowskie odpowiednie dla właściwych władz, jest traktowany jak depozyt gotówkowy. Właściwe władze nie muszą składać takiego czeku do realizacji, dopóki nie nadejdzie ostateczny termin jego realizacji.

2. Czek innego rodzaju niż określony w ust. 1 stanowi zabezpieczenie jedynie wówczas, gdy właściwe władze stwierdzą, że dysponują kwotą podaną na czeku.

3. Wszelkie koszty naliczane przez instytucję finansową są ponoszone przez stronę składającą zabezpieczenie.

Artykuł 15

Strona składająca zabezpieczenie w postaci depozytu gotówkowego nie otrzymuje żadnych odsetek.

Artykuł 16

1. Poręczyciel musi posiadać zwykłe miejsce zamieszkania lub prowadzić działalność gospodarczą na terytorium Wspólnoty i zgodnie z postanowieniami Traktatu dotyczącymi swobody świadczenia usług musi być zatwierdzony przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, w którym zabezpieczenie jest składane. Poręczyciel jest związany gwarancją wystawioną na piśmie.

2. Pisemna gwarancja zawiera co najmniej następujące informacje:

a) zobowiązanie lub, w przypadku zabezpieczenia zbiorczego, rodzaje zobowiązań, wypełnienie których gwarantuje ona płatnością odpowiedniej kwoty pieniędzy;

b) maksymalne zobowiązanie finansowe, które poręczyciel akceptuje;

c) potwierdzenie, że poręczyciel podejmuje się solidarnie ze stroną odpowiedzialną za wywiązanie się ze zobowiązań zapłacić, w ciągu 30 dni od żądania ze strony właściwych władz, dowolną kwotę w ramach gwarancji należnej z chwilą powiadomienia o przepadku gwarancji.

3. Właściwe władze mogą akceptować w charakterze pisemnej gwarancji pisemną informację przekazaną przez poręczyciela drogą telekomunikacyjną. Jeżeli właściwe władze akceptują taką formę, są one zobowiązane do podjęcia wszelkich kroków wymaganych w celu upewnienia się, czy ta przekazana informacja jest prawdziwa.

4. W przypadku gdy udzielona została już pisemna gwarancja zbiorcza, właściwe władze ustalają odpowiednią procedurę, na podstawie której cała gwarancja lub jej część jest przypisana określonemu zobowiązaniu.

Artykuł 17

Gdy tylko część zabezpieczenia zbiorczego zostaje przypisana określonemu zobowiązaniu, informuje się o saldzie pozostałego zabezpieczenia zbiorczego.

TYTUŁ IV

Zaliczki

Artykuł 18

Przepisy niniejszego tytułu:

— obowiązują we wszystkich przypadkach, w których określone rozporządzenie przewiduje, że pewna kwota może być wypłacona zaliczkowo przed wypełnieniem zobowiązania,

— obowiązują w odniesieniu do zaliczek wypłacanych w ramach rozporządzenia (EWG) nr 565/80 ([1]).

Artykuł 19

1. Zabezpieczenie jest zwracane wówczas, gdy:

a) ustalone zostało ostateczne nabycie praw do kwoty przyznanej jako zaliczka;

b) przyznana kwota zwiększona o dodatek przewidziany w określonym rozporządzeniu została spłacona.

2. Po upłynięciu nieprzekraczalnego terminu okazania ostatecznego nabycia praw do przyznanej kwoty i nieprzedstawieniu dowodu nabycia praw właściwe władze niezwłocznie przystępują do procedury według art. 29.

Jeżeli jednak legislacja wspólnotowa przewiduje taką możliwość, dowód może być jeszcze przedstawiony po upływie tego terminu w zamian za częściową wypłatę zabezpieczenia.

3. Jeżeli przepisy dotyczące siły wyższej ujęte w legislacji wspólnotowej zezwalają na spłatę samej zaliczki, obowiązują następujące dodatkowe warunki:

a) właściwe władze są powiadamiane o warunkach określanych jako siła wyższa nie później niż 30 dni, licząc od dnia, w którym do zainteresowanej strony dotarła informacja, że wystąpiły okoliczności wskazujące na ewentualny przypadek siły wyższej; oraz

b) zainteresowana strona spłaca zaliczkową kwotę lub jej stosowną część w ciągu 30 dni, licząc od daty wystąpienia właściwych władz z wnioskiem o spłatę.

Jeżeli warunki ustanowione w lit. a) i b) nie są spełnione, warunki spłaty są takie same jak gdyby przypadek siły wyższej nie miał miejsca.

([1]) Dz.U. L 62 z 7.3.1980, str. 5.

TYTUŁ V

Zwrot i przepadek zabezpieczeń innych niż określone w tytule IV

Artykuł 20

1. Zobowiązanie może obejmować zobowiązania pierwotne, wtórne lub podporządkowane.

2. Zobowiązanie pierwotne jest to zobowiązanie, podstawowe dla celów rozporządzenia, które je nakłada, do wykonania lub zaniechania jakiejś czynności.

3. Zobowiązanie wtórne jest to wymóg przestrzegania terminu wywiązania się ze zobowiązania pierwotnego.

4. Zobowiązanie podporządkowane jest to jakiekolwiek inne zobowiązanie nałożone rozporządzeniem.

5. Niniejszy tytuł nie ma zastosowania w przypadkach, w których przepisy wspólnotowe nie określają zobowiązań pierwotnych.

Artykuł 21

Zabezpieczenie jest zwracane z chwilą dostarczenia określonego w danym rozporządzeniu dowodu, że zobowiązania pierwotne, wtórne i podporządkowane zostały spełnione.

Artykuł 22

1. Zabezpieczenie ulega w całości przepadkowi w odniesieniu do ilości, dla której zostało naruszone zobowiązanie pierwotne.

2. Uznaje się, że nastąpiło naruszenie zobowiązania pierwotnego, jeżeli nie został przedstawiony stosowny dowód w terminie wyznaczonym do jego dostarczenia, z wyjątkiem przypadków siły wyższej.

Niezwłocznie uruchamiana jest procedura opisana w art. 29 w celu odzyskania kwoty, która uległa przepadkowi.

3. W przypadku gdy dowód wypełnienia wszystkich zobowiązań pierwotnych jest przedstawiony w ciągu 18 miesięcy, licząc od terminu podanego w ust. 2 akapit pierwszy, wypłacane jest 85 % przepadłej kwoty.

W przypadku gdy dowód, że wszystkie pierwotne zobowiązania są spełnione, zostaje przedstawiony w ciągu 18 miesięcy od tego terminu, w sytuacji gdy nie zostało spełnione stosowne zobowiązanie wtórne, kwota przeznaczona do wypłaty jest to kwota, jaka byłaby wypłacona na mocy art. 23 ust. 2, obniżona o 15 % odpowiedniej części kwoty zabezpieczonej.

4. Wypłata nie jest dokonywana w przypadku, gdy dowód, że wszystkie zobowiązania pierwotne są wypełnione, zostaje dostarczony po upływie okresu 18 miesięcy, wymienionego w ust. 3.

Artykuł 23

1. Jeżeli w oznaczonym terminie dostarczony jest wymagany przez dane rozporządzenie dowód, że wszystkie pierwotne wymogi zostały spełnione, a równocześnie naruszone zostało zobowiązanie wtórne, wówczas zwracana jest część zabezpieczenia, a pozostała część zabezpieczonej kwoty ulega przepadkowi. Uruchamiana jest procedura określona w art. 29 dotycząca odzyskania zatrzymanej kwoty.

2. Wielkość zwolnionego zabezpieczenia wynosi: zabezpieczenie obejmujące daną część kwoty pomniejszone o:

a) 15 %; oraz

b) — 10 % kwoty pozostałej po odjęciu 15 % za każdy dzień, o który:

— przekroczony został maksymalny termin 40 lub mniej dni,

— nie został zachowany minimalny termin 40 lub mniej dni,

— 5 % kwoty pozostającej po odjęciu 15 % za każdy dzień, o który:

— przekroczony został maksymalny termin 41-80 dni,

— nie został zachowany minimalny termin 41-80 dni,

— 2 % kwoty pozostającej po odjęciu 15 % za każdy dzień, o który:

— przekroczony został maksymalny termin 81 lub więcej dni,

— nie został zachowany minimalny termin 81 lub więcej dni.

3. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania w odniesieniu do okresów ubiegania się lub korzystania ze świadectw przywozowych i wywozowych oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu zwrotu ani do okresów odnoszących się do wyznaczania opłat wywozowych i przywozowych oraz refundacji wywozowych w drodze przetargu.

Artykuł 24

1. Naruszenie jednego lub kilku zobowiązań podporządkowanych prowadzi do przepadku 15 % odpowiedniej części kwoty zabezpieczonej.

2. Uruchamiana jest niezwłocznie procedura ustanowiona w art. 29 celem odzyskania przepadłej kwoty.

3. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania w sytuacji, gdy stosuje się art. 22 ust. 3.

Artykuł 25

Jeżeli dostarczony zostanie dowód, że dotrzymano wszystkich zobowiązań pierwotnych, ale nie zostało dotrzymane zobowiązanie wtórne i podporządkowane, stosuje się przepisy art. 23 i 24, a cała kwota, która ulega przepadkowi, stanowi równowartość przepadłej kwoty zgodnie z art. 23 zwiększonej o 15 % kwoty, która zostałaby zwrócona, gdyby wszystkie zobowiązania podporządkowane zostały spełnione.

Artykuł 26

Łączna kwota podlegająca przepadkowi nie przekracza 100 % odpowiedniej części zabezpieczonej kwoty.

Artykuł 27

1. Na żądanie zabezpieczenie jest częściowo zwalniane w przypadku dostarczenia stosownego dowodu dotyczącego części ilości produktu, pod warunkiem że część ta nie jest mniejsza niż jakakolwiek minimalna ilość podana w rozporządzeniu wymagająca zabezpieczenia.

W przypadku gdy zasady wspólnotowe nie ustalają ilości minimalnej, właściwe władze mogą we własnym zakresie ograniczyć liczbę częściowych zwrotów zabezpieczenia i mogą wyznaczyć minimalną kwotę dla każdego zwrotu tego rodzaju.

2. Przed zwolnieniem całości lub części zabezpieczenia właściwe władze mogą żądać złożenia pisemnego wniosku o zwolnienie.

3. W przypadku zabezpieczeń pokrywających, zgodnie z art. 10 ust. 1, ponad 100 % sumy wymagającej zabezpieczenia, część zabezpieczenia powyżej 100 % jest zwracana wówczas, gdy reszta zabezpieczonej kwoty zostanie ostatecznie zwolniona lub przepada.

Artykuł 28

1. W przypadku gdy nie został ustalony termin dla przedstawienia dowodu potrzebnego dla zwrotu zabezpieczenia, termin ten wynosi:

a) 12 miesięcy, licząc od terminu ustalonego dla wypełnienia wszystkich zobowiązań pierwotnych; lub

b) w przypadku nieustalenia takiego terminu 12 miesięcy, licząc od dnia, do którego wypełnione zostały wszystkie zobowiązania pierwotne.

2. Termin ustanowiony w ust. 1 nie przekracza trzech lat, licząc od momentu przypisania zabezpieczenia do określonego zobowiązania, z wyjątkiem przypadków siły wyższej.

TYTUŁ VI

Przepisy ogólne

Artykuł 29

Z chwilą gdy właściwe władze zostają powiadomione o okolicznościach, które stanowią podstawę do zatrzymania zabezpieczenia w całości lub w części, niezwłocznie zwracają się do strony, od której wymagane jest wywiązanie się ze zobowiązania, o zapłacenie zatrzymanej kwoty w terminie 30 dni, licząc od zgłoszenia żądania zapłaty.

Jeżeli płatność nie zostanie dokonana w tym terminie, właściwe władze:

a) niezwłocznie przelewają którekolwiek z zabezpieczeń zgodnych z art. 8 ust. 1 lit. a) na odpowiedni rachunek;

b) niezwłocznie występują do poręczyciela opisanego w art. 8 ust. 1 lit. b) z żądaniem dokonania płatności w terminie 30 dni od dnia żądania zapłaty;

c) niezwłocznie podejmują kroki w celu:

   i) przeliczenia zabezpieczeń opisanych w art. 8 ust. 2 lit. a), c) d) i e) na pieniądze w kwocie wystarczającej na odzyskanie należnej kwoty;

   ii) przelania zastawionych depozytów gotówkowych na własny rachunek.

Właściwe władze mogą niezwłocznie przelać każde zabezpieczenie typu opisanego w art. 8 ust. 1 lit. a) na właściwy rachunek, nie żądając przedtem dokonania płatności przez osobę zainteresowaną.

Artykuł 30

Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 rozporządzenia nr 136/66/EWG i w odpowiednich artykułach innych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków Komisja może wprowadzić odstępstwa od powyższych przepisów.

TYTUŁ VIII

Przekazywanie informacji

Artykuł 31

1. Do dnia 31 lipca Państwa Członkowskie przekazują Komisji informacje o łącznej liczbie i kwocie przepadłych zabezpieczeń za poprzedni rok, niezależnie od etapu procedury z art. 29, oddzielając w każdym przypadku zabezpieczenia przeznaczone dla Państwa Członkowskiego i zabezpieczenia przeznaczone dla Komisji.

2. Informacje określone w ust. 1 są dostarczane w odniesieniu do wszystkich przepisów Wspólnoty wymagających złożenia zabezpieczenia.

3. Nie są przekazywane informacje dotyczące zabezpieczeń o wartości 1 000 ECU lub mniejszej.

4. Informacje obejmują kwoty wypłacane bezpośrednio przez zainteresowane strony i kwoty odzyskiwane poprzez zatrzymanie zabezpieczenia.

5. Komisja przekazuje innym Państwom Członkowskim zbiorcze informacje uzyskane na podstawie niniejszego artykułu.

Artykuł 32

1. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o rodzajach instytucji uprawnionych do występowania w roli poręczyciela i o stawianych wymaganiach. Zmiany dotyczące dopuszczonych instytucji oraz stawianych wymagań są również przekazywane Komisji. Natomiast Komisja ze swojej strony informuje o tym pozostałe Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie, których właściwe władze stosują przepisy art. 8 ust. 2, powiadamiają Komisją o rodzajach zabezpieczeń zaakceptowanych w ramach tych przepisów i o stawianych wymaganiach.

Artykuł 33

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1986 r.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do zabezpieczeń złożonych w tym dniu lub później oraz do zabezpieczeń zbiorczych wykorzystywanych w tym dniu lub później, aby zapewnić wywiązanie się z jednego lub kilku indywidualnych zobowiązań.

Na żądanie zainteresowanej strony stosuje się je do złożonych wcześniej zabezpieczeń, które nie zostały jeszcze zwolnione ani utracone.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 lipca 1985 r.

W imieniu Komisji

Frans ANDRIESSEN

Wiceprzewodniczący